

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 3 (494)

Субота, 15 січня 1977 р.

Ціна 2 коп

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ПІДВИЩИТИ ЕФЕКТИВНІСТЬ І ЯКІСТЬ РОБОТИ

ЦК КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ прийняли Постанову про Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, успішне виконання завдань десятої п'ятирічки.

У Постанові відзначається, що рішення XXV з'їзду партії викликали нове піднесення трудової активності робітничого класу, колгоспного селянства, інтелігенції, всього радянського народу.

Як конкретну програму дій прийняли трудящі рішення жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, викладені в промові Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва. Працівники промисловості, сільського господарства, будівництва, транспорту та інших галузей народного господарства активно включилися в боротьбу за виконання десятої п'ятирічки — п'ятирічки ефективності і якості.

Високо оцінюючи патріотичні починання трудящих і надаючи важливого значення дальшому розвитку соціалістичного змагання, Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, Всесоюзна Центральна Рада Професійних Спілок і Центральний Комітет ВЛКСМ доручили партійним, радянським, профспілковим, комсомольським організаціям, міністерствам і відомствам, керівникам підприємств, об'єднань, будов, колгоспів і радгоспів спрямувати організаторську та ідейно-політичну роботу на всемірне розгортання соціалістичного змагання за успішне втілення в життя соціально-економічних завдань, намічених XXV з'їздом КПРС, виконання і перевиконання завдань народногосподарського плану на десяту п'ятирічку під лозунгом «Працювати краще, підвищувати ефективність і якість!».

У Постанові зазначається далі: широко розгорнути в 1977 році соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, залучити до нього всіх робітників, колгоспників, спеціалістів з тим, щоб значно перевищити в ювілейному році планові завдання, створити надійну гарантію для успішного виконання п'ятирічки в цілому. Схвалити ініціативу передових робітників і колективів, які взяли зобов'язання виконати завдання двох років п'ятирічки до 7 листопада 1977 р. Приділити особливу увагу прийняттю і реалізації зустрічних планів.

Головна увага учасників змагання має бути зосереджена на істотному підвищенні ефективності виробництва і якості роботи при безумовному виконанні і перевиконанні місячних, кварталних, річних планів та завдань і п'ятирічки в цілому; зростанні продуктивності праці; поліпшенні використання основних виробничих фондів шляхом інтенсифікації виробничих процесів; суворому додержанні режиму економії, раціональному використанні матеріальних ресурсів; досягненні високої якості всіх видів продукції, збільшенні випуску виробів вищої категорії якості і підвищенні їх питомої ваги в загальному обсязі виробництва; збільшенні виробництва і продажу державі зерна, м'яса, молока та іншої продукції землеробства і тваринництва і поліпшенні їх якості, підвищенні ефективності сільськогосподарського виробництва, досягненні максимальної віддачі з кожного гектара, з кожного карбованця вкладень, з кожної тонни добрив.

У Постанові відзначено й інші основні завдання трудових колективів.

Для переможців Всесоюзного соціалістичного змагання визначено

різні заходи морального і матеріального заохочення.

Встановлено Пам'ятний знак ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «За високу ефективність і якість роботи в десятій п'ятирічці». Пам'ятним знаком нагороджуватимуться колективи, які добилися найвищих якісних показників у виконанні завдань десятого п'ятирічного плану, не раз були удостоєні за річними підсумками Всесоюзного соціалістичного змагання перехідних Червоних прапорів ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ.

Для нагородження робітників, колгоспників, інженерно-технічних працівників і службовців встановлено також єдині загальносоюзні знаки «Переможць соціалістичного змагання», «Ударник десятої п'ятирічки».

Редакціям місцевих газет, поряд з іншими органами масової інформації, рекомендовано глибоко висвітлювати практику соціалістичного змагання, широко показувати досвід роботи передових колективів, новаторів виробництва, ударників комуністичної праці.

Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ висловили тверду впевненість у тому, що робітники і колгоспники, інженерно-технічні і наукові працівники, всі трудівники промисловості, сільського господарства, будівництва, транспорту та інших галузей народного господарства ще ширше розгорнуть всенародне соціалістичне змагання за втілення в життя рішень XXV з'їзду КПРС, успішне виконання і перевиконання завдань десятої п'ятирічки, новими трудовими успіхами зустрінуть 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, внесуть гідний вклад у справу будівництва комуністичного суспільства в нашій країні.

(ТАРС).

Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ висловлюють тверду впевненість у тому, що робітники і колгоспники, інженерно-технічні і наукові працівники, всі трудівники промисловості, сільського господарства, будівництва, транспорту та інших галузей народного господарства ще ширше розгорнуть всенародне соціалістичне змагання за втілення в життя рішень XXV з'їзду КПРС, успішне виконання і перевиконання завдань десятої п'ятирічки, новими трудовими успіхами зустрінуть 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, внесуть гідний вклад у справу будівництва комуністичного суспільства в нашій країні.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

колективу Кам'янець-Подільського УВП на 1977 рік

Ділом відповідаючи на рішення XXV з'їзду КПРС, жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки з промови Генерального секретаря товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі та включившись у соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, колектив Кам'янець-Подільського учбово-виробничого підприємства підтримав заклик Конотопського УВП—широко розгорнути соціалістичне змагання за дострокове виконання виробничих планів другого року п'ятирічки і взяв такі зобов'язання на 1977 рік:

- на честь 60-річчя Великого Жовтня десятимісячне завдання по випуску готової продукції виконати до 27 жовтня 1977 року;
- випустити і реалізувати понадпланової продукції на 30 тисяч карбованців;
- випустити комбінованих рукавиць 40 тисяч пар;
- одержати понадпланового прибутку 8 тисяч карбованців;
- підвищити продуктивність праці на 1,5 процента;

— освоїти пошиття нового чоловічого костюма (ГОСТ 12548—76);

- знизити матеріаломісткість продукції на 0,1 процента;
- зекономити електроенергії 4 тисячі кіловат-годин на суму 0,2 тисячі карбованців;
- розробити і впровадити у виробництво чотири рацпропозиції й одержати економічний ефект 3,0 тисячі карбованців;
- впровадити у виробництво два заходи по новій техніці й одержати від цього економічний ефект 3 тисячі карбованців;
- за рахунок раціонального використання сировини зекономити 2,0 тисячі метрів тканини на 2,5 тисячі карбованців;
- впровадити намічені заходи по охороні праці на суму 0,4 тисячі карбованців;
- довести випуск першосортної продукції до 99,6 процента;
- річний виробничий план з усіх техніко-економічних показників виконати до 27 грудня 1977 року.

Викликати на соціалістичне змагання колектив Ужгородського УВП-2.

Соціалістичні зобов'язання обговорені і прийняті на загальних зборах колективу підприємства.

ПО РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

До незвіданих глибин

Найглибший у практиці вугільних підприємств вертикальний ствол проклала на шахті «Шахтарська-Глибока» бригада Героя Соціалістичної Праці Миколи Каврева з тресту «Донецькшахтопроходка». Унікальний «колодязь», призначений для подачі повітря у вибої, досяг позначки 1.300 метрів від поверхні.

Ще далі до незвіданих глибин іде бригада Івана Зайцева. Вона споруджує головний ствол шахти до позначки 1.404 метри. По цій виробі доставлятимуть на поверхню 2.100 тисяч тонн антрациту на рік.

«Крази» і «Пташине молоко»

Ще всім видів продукції про-

мислових підприємств міста Кременчука на Полтавщині атестовано найвищою категорією якості. Серед них — одяг, меблі, взуття, кондитерські вироби.

Тепер тут уже сорок найменшавань продукції—від потужних автомобілів «КраЗ» до цукерок «Пташине молоко» — випускається з почесним п'ятикутником.

Медичне містечко стало до ладу

З оцінкою «відмінно» Державна комісія прийняла від будівельників медичне містечко, корпус якого виресли на одній з мальовничих околиць Львова.

У новій лікарні, оснащений сучасним медичним обладнанням, створено добрі умови для лікування хворих. У кожній палаті є зручні меблі, відеотелефон, холодильник.

(ПАТАУ).

У пресі опубліковано лист Центрального Комітету КПРС колгоспникам, робітникам радгоспів, механізаторам, ученим, спеціалістам сільського господарства, працівникам промисловості, яка поставляє селу матеріально-технічні засоби, всім трудящим Радянського Союзу.

У листі відзначається, що в 1976 році — першому році роботи по виконанню рішень XXV з'їзду партії — велику перемогу здобуто в зерновому виробництві. У країні зібрано 224 мільйони тонн зерна, обсяг державних закупок становив понад 92 мільйони тонн. Перевершено рівень рекордного 1973 року. В загальнонародну справу забезпечення країни хлібом внесли гідний вклад трудящі всіх союзних республік. Вирощено добрий урожай бавовни та ряду інших культур. Збільшилося виробництво грубих та соковитих кормів для тваринництва.

Підсумки минулого сільськогосподарського року радують, старт нової п'ятирічки взято хороший, говориться далі в листі. Це — результат послідовного здійснення аграрної політики, яка повністю відповідає інтересам

ДО НОВИХ ВИСОКИХ РУБЕЖІВ

нашого суспільства. Центральний Комітет КПРС разом з тим вважає, що досягнуті успіхи не дають підстав для самозаспокоєності. Незважаючи на величезні зусилля, в ряді місць не вдалося повністю подолати вплив несприятливих погодних умов, і кінцеві результати в сільськогосподарському виробництві виявилися нижчими, ніж намічалися планами і зобов'язаннями.

У листі підкреслюється, що в 1977 році перед колгоспами і радгоспами стоять нові, відповідальні завдання, обсяг продукції землеробства і тваринництва треба буде значно збільшити. При цьому не можна забувати, що погода знову може виявитися несприятливою і треба завчасно бути готовими до будь-яких несподіванок.

Центральний Комітет вважає, що в успішному розв'язанні завдань 1977 року особливе місце тепер займають два невідкладних напрями роботи: підготовка до весняної сівби і проведення зимівлі худоби. Тепер, коли закладаються основи майбутнього

врожаю, партійні організації, керівники господарств, агрономи зобов'язані поставитися з особливою увагою до проведення всіх заходів, які забезпечують піднесення культури землеробства як головної умови зростання ефективності виробництва.

Цього року обсяги весняних польових робіт значно зростають. Внаслідок раннього настання зими в ряді районів країни недовиконані плани зяблевого обробітку ґрунту. То ж проведення весняних польових робіт вимагатиме великого напруження. Керівники, спеціалісти господарств повинні все ретельно зважити, з розрахунком на найгірші умови весни, взяти на облік наявні резерви з тим, щоб у коротку весняну пору організувати найбільш продуктивну працю, не допустити жодної години втрат.

Механізатор — центральна фігура сучасного сільського господарства. Від його знань і професійної майстерності, досвіду, від його ставлення до справи виробничою мірою залежать кінце-

ві результати роботи колгоспу і радгоспу. Забезпечення господарств механізаторськими кадрами для довготривалої роботи набуває тепер першорядного значення.

Велика роль у спільній боротьбі за врожай належить славному робітничому класові, нашій соціалістичній індустрії. ЦК КПРС звертається до колективів промислових підприємств, які виконують замовлення села, із закликом — своєчасно поставити машини, запасні частини, нафтопродукти, мінеральні добрива та інші матеріально-технічні засоби, вишукувати можливості для перевиконання планів виробництва за рахунок використання внутрішніх резервів, посилити шефську допомогу колгоспам і радгоспам.

Центральний Комітет КПРС вважає, що особлива увага тепер повинна бути прикута до тваринництва. Найневідкладніше завдання партійних, радянських і господарських органів, керівників і спеціалістів господарств, усіх колгоспників і робітників радгос-

пів — забезпечити значне збільшення виробництва м'яса, молока та інших тваринницьких продуктів, поліпшити постачання їх населенню міст і промислових центрів.

Партійні, профспілкові і комсомольські організації, радянські і сільськогосподарські органи, підкреслюється в листі, повинні зробити все, щоб забезпечити високу організованість, чіткий ритм роботи на полях і фермах. Кожна трудова година повинна бути відзначена конкретним вкладом у справу збільшення виробництва продукції землеробства і тваринництва.

Центральний Комітет КПРС закликає колгоспників, робітників радгоспів, механізаторів, учених, спеціалістів сільського господарства, працівників промисловості, яка поставляє селу матеріально-технічні засоби, активно включитися в соціалістичне змагання за досягнення в 1977 році високих рубежів у сільському господарстві і висловлює впевненість, що вони впишуть в ювілейному році нову, яскраву сторінку в розвиток цієї життєво важливої галузі нашої економіки.

(ТАРС).

ПЛАНІ ПАРТІЇ—В ЖИТТЯ

з пленуму Івано-Франківського облвідділу УТОГ

— Діла і помисли глухих трудящих Прикарпаття спрямовані на дострокове виконання завдань другого року і гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня,— так почала свою доповідь голова обласного відділу УТОГ Р. П. Дубинська на пленумі Івано-Франківської обласної організації, що відбувся недавно.

У виробничих колективах в цей час проводиться глибокий аналіз господарської діяльності, намічаються шляхи піднесення ефективності виробництва, підвищення якості продукції, трудівники беруть підвищені соціалістичні зобов'язання і зустрічні плани на наступний рік.

Доповідач наголосила, що основним в роботі обласної організації УТОГ є робота з глухими трударями, виховання в них комуністичного ставлення до праці та громадської власності, зміцнення

дисципліни, свідомості, культури, розвиток їх ініціативи.

Далі доповідач переходить до аналізу підсумків роботи за перший рік десятиї п'ятирічки, розповідає про успіхи учбово-виробничого підприємства, яке постійно знаходиться в числі кращих підприємств УТОГ і з честю носить звання «Колектив високої культури виробництва». Підприємство підтримує почин передових колективів країни «П'ятиріччя якості—робітничу гарантію», «Від високої якості роботи кожного—до високої ефективності праці колективу».

Цифри яскраво свідчать про успіхи. План першого року п'ятирічки виконаний колективом УВП ще 20 грудня. Ці успіхи—результат самовідданої праці всього колективу, в якому є такі майстри, як Надія Жук, Клавдія Худіковська, Анелія Скробач, Анастасія Ва-

силів, Марія Чиж та робітники Василь Мельницький, Марія Щербій, Вікторія Колосюк, яка в цьому році нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора.

Учасники пленуму говорили про те, що на підприємстві проводиться велика робота по покращенню якості продукції: застаріле обладнання замінюється новим, використовується прогресивна технологія обробки, впроваджуються заходи по науковій організації праці, рацпропозиції. До речі, минулого року впроваджено шість рацпропозицій, які дали економічний ефект 16 тисяч карбованців. На підприємстві проводиться робота по впровадженню комплексної системи управління якістю продукції. Особливо відчутний результат від впровадження семи стандартів, від проведення днів якості. Кожний робітник відчуває більшу відповідальність за доручену йому операцію і до-

рожить честю фабричної марки. Торік трьом виробам присвоєно державний Знак якості, всі інші атестовані за першою категорією.

Питання дальшого підвищення ефективності виробництва, поліпшення якості продукції, пошуку внутрішніх резервів, які можна поставити на службу десятиї п'ятиріччя, були центральними у доповіді голови обласного відділу УТОГ, у виступах промовців, які взяли участь в обговоренні.

Учасники пленуму велику увагу приділили культурно-масовій, політико-виховній та спортивній роботі. Успіхи, яких домоглися культурармії, свідчать про те, що обласна організація УТОГ надає цій справі великого значення у формуванні комуністичного світогляду глухих. Культурармії активно використовують весь арсенал форм і методів для досягнення поставленої мети. Вони уклали між собою договори про творчу співдружність, в яких передбачено не лише читання лекцій, а й організація гуртків художньої самодіяльності, спортивних секцій. Ця робота вже принесла перші результати.

В Калуському клубі глухих нещодавно створений танцювальний гурток.

Народний самодіяльний театр Івано-Франківського будинку культури підтвердив своє почесне звання. Добре працює бібліотека Івано-Франківського будинку культури. Тут проводиться певна робота з читачами, цікаво і змістовно проходять читачькі конференції, літературні вечори, диспути, тощо. Хороших результатів домогся і Коломийський мікрайвідділ УТОГ, якому присвоєно звання «Колектив відмінної роботи».

Добре попрацювала і обласна спортивна федерація.

Проте учасники пленуму говорили не лише про успіхи, а й про недоліки та упущення.

Недостатньо поставлена масово-виховна робота в гуртожитку УВП, яку необхідно покращити.

Виступи учасників пленуму за свідчили про те, що глухі трудівники Прикарпаття сповнені творчого ентузіазму і докладуть всіх зусиль, щоб успішно втілити плани партії в життя.

Н. КОНВАЛЮК.

м. Івано-Франківськ.

Ударно розпочала другий рік десятиї п'ятирічки робітниця штампувального цеху Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» Ольга Глуханкіна. Щоденно вона перевищує норми виробітку при відмінній якості продукції.

На знімку: ударниця комуністичної праці Ольга Глуханкіна за роботою.

Фото П. МНДЕЛЯ.

ПІДСУМКИ РОКУ: ЩО ПОКАЗУЮТЬ ВОНИ?

ВІДРАДНІ РЕЗУЛЬТАТИ

Традиційний зліт передовиків промисловості і сільського господарства відбувся в кінці грудня в Донецьку. 104 переможці соціалістичного змагання представляли майже тритисячну армію трудящих глухих, що працюють на підприємствах системи УТОГ та на заводах і фабриках державної промисловості.

Підведення підсумків роботи за 1976 рік, обмін досвідом успішного виконання завдань першого року десятиї п'ятирічки, плани на майбутнє—ось про що йшла мова на зльоті.

Цікаво, побудованою на конкретних прикладах, була промова А. Ф. Мартинова—голови комісії по роботі серед глухих при облпрофраді.

Вагомий внесок у виконання планових завдань і соцзобов'язань роблять члени нашого Товариства.

Майже 600 з них достроково виконали завдання минулого року. Серед них Ганна Андриївна Старцева—оздоблювальниця Донецького меблевого комбінату, Олександр Олексійович Голик—слюсар-налагоджувальник Жданівського заводу «Важмаш», Феодосія Степанівна Мартинова—швея Горлівської фабрики індошниття, Микола Дмитрович Журавель—бригадир Новокраматорського машинобудівного заводу імені В. І. Леніна та багато інших.

Профспілкові організації стали більш предметно займатися економічною освітою глухих робітників. Добре працюють школи комуністичної праці на Жданівському заводі важкого машинобудування, Донецькому машинобудівному заводі імені Ленінського комсомолу України, Горлівській фабриці індошниття.

Члени нашого Товариства бережливо ставляться до робочого часу, економлять сировину, приділяють велику увагу якості своєї роботи.

Комісія по роботі серед глухих облпрофради конкретно, по-діловому втілює в життя постанову Ради Міністрів СРСР від 17 січня 1975 року «Про заходи по дальшому покращенню навчання, трудового влаштування і обслуговування осіб з дефектами розумового і фізичного розвитку».

На зльоті виступили робітники Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» А. Іванов, швея Артемівського УВП Л. Макуха та інші.

Було прийняте Звернення до всіх трудящих глухих Донецької області.

Учасникам зльоту вручили грамоти та цінні подарунки, грошові премії.

На закінчення було дано концерт.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

За високу культуру виробництва

Оглядова комісія по чистоті і культурі виробництва створена на Конотопському УВП. Розроблено й прийнято положення оцінок культури, чистоти і виробничої естетики цехів, підсобних приміщень, прилеглої до підприємства території. Загальна оцінка в графі перевірки виставляється для широкого ознайомлення.

За відносно короткий період одержано хороші результати: змінилося ставлення трудівників підприємства до утримання робочих місць, устаткування, приміщень, підвищилась боротьба за культуру праці, в яку включилися цілі колективи.

Дані перевірок враховуються також при підведенні підсумків соціалістичного змагання, а переможців—заохочують.

А. ЖОГОВ,

заст. директора УВП з навчально-виховної роботи.

Обласний зліт передовиків підприємств і сільського господарства відбувся в останні дні грудня в місті Полтаві. В урочистій обстановці в Будинку культури для глухих, прикрашеному прапорами, квітами та гаслами, зібралися кращі з кращих, щоб обмінялись досвідом роботи, розповісти про свої досягнення.

З теплими словами привітання до учасників зльоту звернулася голова обласного відділу УТОГ Аніель Матвіївна Григоренко.

Один за одним виступають передовики праці, ті, що випереджають час. Багато з них працює в рахунок першого кварталу 1977 року ще з грудня минулого року. Щедрими оплесками присутні нагороджують тих, хто чесною, са-

ПРАЦЮВАТИ ЗАВТРА КРАЩЕ...

мовідданою працею примножує достаток і багатство нашої Батьківщини.

Відродно усвідомлювати, що ударники першого року десятиї п'ятирічки зустріли новий рік з хорошими трудовими здобутками, бо працювали натхненно, вкладаючи в працю весь свій досвід і любов.

Потім учасники зльоту прийняли Звернення до всіх членів УТОГ—працівників підприємств і сільського господарства області з закликком відзначити 60-й ювілейний рік Великого Жовтня новими трудовими успіхами. Включитись у всенародне соціалістичне

змагання, працювати сьогодні краще, ніж учора, а завтра краще, ніж сьогодні.

Після цього в урочистій обстановці було вручено грошові премії та цінні подарунки ударникам першого року п'ятирічки. Серед нагороджених представники різних районів області.

Із Зінківського мікрайвідділу УТОГ нагороджено бондаря з Котелевського промкомбінату Миколу Макаровича Мишця, з артілі імені ХХІІ з'їзду КПРС—братів Миколу і Дмитра Губарів.

Нагороджено також і шукача підземних скарбів з селища Каганово Антона Голуба.

Н. АКСЮК.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації продукції підприємствами системи УТОГ за дванадцять місяців 1976 року (в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактично	Процент виконання				
Лубенське	2715	2947	108,5	Харківське-1	1910	2006	105,0
Полтавське-1	3980	4217	106,0	Харківське-2	7400	7750	104,7
Полтавське-2	1175	1244	105,9	Запорізьке	4750	4968	104,6
Львівське швейне підприємство «Силует»	10300	10906	105,9	Черкаське	1630	1703	104,5
Білоцерківське	3810	4031	105,8	Житомирське	3940	4111	104,3
Лебединське	778	821	105,5	Сумське	1580	1646	104,2
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	6390	6743	105,5	Херсонське	2030	2116	104,2
Єнакіївське	920	970	105,4	Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	7020	7302	104,0
Чернігівське	4220	4434	105,1	Бродівське	1750	1817	103,8
Кам'янець-Подільське	2450	2574	105,0	Дрогобицьке	1375	1428	103,8
				Івано-Франківське	6770	7018	103,7
				Комунарське	1395	1444	103,5
				Дніпропетровське	2855	2953	103,4
				Сімферопольське	1689	1745	103,3
				Вороніжське	3300	3398	103,0
				Дніпродзержинське	2550	2627	103,0
				Одеське виробниче об'єднання	5170	5319	102,9
				Ровенське	993	1020	102,7
				Ужгородське-2	3780	3878	102,6
				Ворошиловградське	3255	3334	102,4
				Кіровоградське	1250	1271	101,7
				Ужгородське-1	1090	1107	101,5
				Вінницьке	2300	2335	101,5
				Чернівцьке	5340	5420	101,5
				Миколаївське	810	822	101,5
				ВСЬОГО:	117600	122571	104,2

Добрий старт взяли в другому році десятиї п'ятирічки трудівники Лубенського учбово-виробничого підприємства. Особливу увагу вони приділяють випуску високоякісної продукції.

Швачок-мотористок Антоніну Григорівну Пелішенко і Тамару Іванівну Бойко добре знають на підприємстві. І цього року вони працюють натхненно. Бригадир Віра Іванівна Лакша задоволена їхньою роботою.

На знімку: (зліва направо) В. І. Лакша, А. Г. Пелішенко, Т. І. Бойко оцінюють якість щойно виготовленого виробу.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

ТАК ТРИМАТИ, ВАЛЮ!

На Запорізькому УВП трудиться 64 комсомольці. Більшість з них перевищують виробничі завдання. Серед тих, кого можна назвати у числі кращих—робітники В. С. Грищенко, Т. П. Мокшанова, А. Минко, М. Петрова та інші.

Особливо потрібно відмітити трудові успіхи Валентини Шиманської. З 1971 року працює вона на учбово-виробничому підприємстві. За порівняно невеликий час вона добре освоїла роботу намотуваль-

ниці трансформаторних котушок. Взявши соціалістичні зобов'язання «Кожної зміни понад план намотувати по десять котушок», Валя не тільки дотримує свого слова, а й перевищує накреслений рубіж.

Щоденно понад завдання вона намотує 40—50 котушок. Борючись за економію сировини і матеріалів, Шиманська, починаючи з липня минулого року, норми виробітку виконує на 212—230 процентів.

Уже чотири місяці перехідний мандат переможця соціалістичного змагання знаходиться у Валі. Вона бореться за те, щоб підписати рапорт Ленінського Комсомолу Центрального Комітету КПРС до святого 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

— Так тримати, Валю! — говорять комсомольці.

О. ШРАМКО,
секретар комсомольської організації Запорізького УВП.

Ударниця комуністичної праці, робітниця швейного цеху Одеського виробничого об'єднання УТОГ Є. Марченко достроково виконала свої соціалістичні зобов'язання на перший рік десятиріччя. Нагороджена медаллю «За доблесну працю», вона натхненно працює з перших днів нового року. Свої норми виробітку Є. Марченко щоденно перевищує.

На фото: Є. Марченко.
Фото В. КУЗНЕЦОВА.

НЕ ЗНИЗИМО ТЕМПІВ

На Лубенському УВП відбувся звіт передовиків виробництва та ударників комуністичної праці в якому взяло участь понад сто чоловік.

Директор підприємства П. Т. Погребняк тепло привітав трудівників з успішним завершенням першого року п'ятиріччя і побажав ще кращих здобутків у нинішньому, ювілейному році.

З доповіддю виступила секретар партійної організації УВП О. В. Давиденко. Вона глибоко проаналізувала досягнення передовиків підприємства, розповіла про нові завдання, що стоять перед колек-

тивом у другому році п'ятиріччя. Доповідач відзначила великий внесок, що його зробили ветерани праці — В. Недбайло, І. Крилач, В. Дяченко, Т. Пушкар, а також молоді виробничики Л. Мандрика, Л. Лукаш, Н. Гуйван, Я. Ясущенко та інші.

Потім виступили передовики виробництва Н. Височанська, А. Пелішенко, З. Кириленко, які запевнили, що й надалі будуть утримувати високі темпи, щоб 60-річчя Великого Жовтня зустріти новими виробничими здобутками.

Ю. КРИВЕЦЬ.

МОЛОДЕ ПОПОВНЕННЯ

Нещодавно у нашому Будинку культури відбулася урочиста поєднання в робітничі. Організатори вечора доклали багато зусиль, щоб він став справжнім робітничим святом.

Путівки в трудове життя одержали швейники. Наставники пов'язали їм стрічки з написом «Молодий робітник», розповіли про їх виробничі навчання. Потім молодь дала клятву множити успіхи свого трудового колективу, випускати продукцію тільки відмінної якості, діяти за принципом «Всі за одного — один за всіх».

Випускників групи виробничого навчання привітали: директор учбово-виробничого підприємства А. Н. П. Гитова, заступник — М. І. Холодєєв, майстер Бойко. Дирек-

тор вечірньої школи Т. Л. Шевченко, виступаючи, сказала, що молоді виробничики не тільки добре працюють, але й успішно продовжують навчання у вечірній школі.

Під звуки мелодії пісні «Марш комуністичних бригад» М. І. Холодєєв вручив робітничі путівки, а учасники художньої самодіяльності разом з квітами піднесли швейникам святково оформлені папки з «Наказами молодим робітникам». Слова подяки висловила молода робітниця Л. П. Зіміна. Дівчина запевнила, що буде відмінно працювати і докладе всіх сил, щоб виправдати виявлене довіря.

А. ГРИГОР'ЯНЦЬ,
директор Херсонського будинку культури УТОГ.

У Кримському обласному будинку культури УТОГ іде репетиція самодіяльного Народного ансамблю танцю «Кримчанка». Пильно стежиш за витонченими рухами артистів і мимоволі захоплюєшся їхнім мистецтвом. Але художній керівник, постановник і автор більшості танців Валентина Яківна Веселова не задоволена. Час від часу звучить її голос: «Стоп! Стоп! Повторити все з початку! Чіткіше! Жвавіше...»

Ансамбль складається з двадцяти трьох учасників. Кожна його репетиція — то наполеглива, цілеспрямована праця юнаків і дівчат. Валентина Яківна вважає: великого успіху в усякій справі можна досягти, коли сповна віддаватися їй — і тому завжди всі репетиції проводить з незмінною вимогливістю.

Але з чого все почалося? Коли започаткувався ансамбль?

Найвигіднішу відповідь на ці запитання може дати його нинішній художній керівник. То достеменний факт: у 1967, коли В. Я. Веселова почала працювати в колишньому старому приміщенні клубу УТОГ по вулиці Ушинського, не було навіть танцювального гуртка, як такого. Запримітила якось на УВП двох-трьох дівчат і хлопців, охочих до танців. З цього і почалося створення ансамблю. Заохочувала бажаних. З цією метою не раз бувала на підприємствах Сімферополя, де працювали глухі. І в цьому ж 1967 році відбулися перші виступи «Кримчанки». Але справжній успіх прийшов до них значно пізніше, після республіканського огляду художньої самодіяльності на честь 50-річчя утворення СРСР. Тоді, в 1972, їм було присвоєно високе звання Народного ансамблю.

— Минають роки, змінюється склад учасників ансамблю, але кращі його традиції залишаються

ЕНТУЗІАСТИ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ

У ТВОРЧОМУ ГОРІННІ

незмінними... — розповідає директор Будинку культури Раїса Павлівна Резніченко.

Підтвердження цих слів — успішні виступи «Кримчанки» в Ялті, Євпаторії, Феодосії, Херсоні, Миколаєві, Кіровограді, Ризі, Києві...

Нещодавно сімферопольці, котрі побували на концертному вечорі в обласному Будинку культури, бачили нові виступи «Кримчанки». В її програмі нині, зокрема, закарпатський танок «Весільний». У ньому беруть участь налагоджувальник Сімферопольського УВП Валерій Гайдамашко — делегат X з'їзду УТОГ. Його виконавська майстерність — це чіткість рухів, пластика, вміння передати темперамент гуцулів. З цього ж твору видно, що працівник Сімферопольської майстерні медичного обслуговування Євген Перемишкін все робить для того, щоб гумористично забарвити танець, зробити його життєрадісним. Це ж можна сказати і про швей однієї бригади з Сімферопольського УВП — Любов Маматову, Наталію Богданову, Марію Касьянич та інших. Вони старані, ініціативні, беруть шефство над тими, хто поки що вивчає «ази» танцювального мистецтва. А вже при Будинку культури — три підготовчі групи, в яких загалом 40 юнаків і дівчат.

«На винограднику», «Веселі пекарі», «Як дід Шукар коня купував». Все це назви творів із репертуару «Кримчанки», що користуються особливою популярністю в глядачів. Ну от хоча б сюжетний танець «На винограднику». Починається він українською полькою в помірному темпі. На сцені восьмеро дівчат з кошиками,

в червоних черевиках, кремових платтях, оздоблених українським орнаментом, в салатового кольору фарушках з аппликаціями виноградних грон. Рухи виконавців у такт музики чіткі й зрозумілі; імітують збирання винограду. І саме в цей час до гурту дівчат приєднуються вісім хлопців, відповідно одягнених: білі сорочки із закоханими рукавами, салатового кольору комбінезони, чоботи. Вони викочують на сцену уявну бочку для винограду... І так мовою танцю розповідається про тривалий виробничий процес аж до вироблення вина. А відтак дівчата танцюють український гопак. Їхні обличчя життєрадісні — ніби підкреслюється думка: справжню радість людині може принести лише праця.

Радість праці передається і в гумористичній танцювальній сцені: «Веселі пекарі» (основні виконавці — Микола Кірсанов з Сімферопольського заводу «Фіалент» і Микола Хмельовський з цегельного заводу).

Окрема розповідь про сюжетний гумористичний танець «Як дід Шукар коня купував». У ньому зайнято дев'ять артистів-аматорів. І всі вони — старшокласники Сімферопольської школи для глухих дітей. У складі старшої підготовчої групи «Кримчанки» — десятикласник Іван Федяй (дід Шукар), дев'ятикласниця Валентина Біла (жінка з гусаком), учениця дев'ятого класу Антоніна Солодовник (циганка) та інші. Ця робота засвідчила неабияку майстерність юних учасників.

Можна багато розповісти про кожен танець Народного ансамблю і, зокрема, про його творчі плани на майбутнє. Хоча б про багатоплановий танець «Російський чай», в якому біля савоара зустрічаються представники різних національностей нашої Вітчизни. Після випитої чашки чаю вони демонструють своє мистецтво в танцях.

Багато задумів у художнього керівника Валентини Яківни Веселової. Вона завжди у творчому горінні. Невтомно передає своє мистецьке вміння вихованцям, щоб вони приносили радість людям. Та й не дивина те, що їй приємно одержувати такі листи, як оцей, що днями надійшов від воїнів Одеського гарнізону: «Спасибі за ваше мистецтво. Приїздіть до нас ще раз. З нетерпінням вас чекаємо».

А. БАСЕНКО.

На знімку: танець «Гуцулка» у виконанні Віри Дьомкіної, Миколи Бельського та Любові Маматової.

На території Радянського Союзу повним ходом іде спорудження трансконтинентального газопроводу «Оренбург — Західний кордон СРСР». Загальна довжина майбутньої підземної сталевих артерій — 2.700 кілометрів. Щодоби вона пропускати 100 мільйонів кубічних метрів голубого палива.

Ця будова, яку тепер інакше і не називають, як будовою дружби, стала яскравим свідченням соціалістичної економічної інтеграції країн-учасниць Ради Економічної Взаємодопомоги. Вперше у світовій практиці свої зусилля об'єднали сім держав: Радянський Союз, Угорська Народна Республіка, Соціалістична Республіка Румунія, Німецька Демократична Республіка, Польська Народна Республіка, Чехословацька Соціалістична Республіка і Народна Республіка Болгарія. Замовлення на поставки устаткування виконують десятки зарубіжних фірм. Фронт робіт від Уралу до державного кордону СРСР розбито на п'ять ділянок. Завершальна — з центром в Івано-Франківську — найскладніша за обсягом робіт і їх характером. Тут працюють сотні посланців Угорщини. В Гусятині, Богородчанах, Хусті вони споруджують потужні газокомпресорні станції і допоміжні квартали для обслуговуючого персоналу майбутньої газової магістралі. Лінійну частину газопроводу будують радянські спеціалісти.

Ця розповідь — про будні міжнародної будови.

СОЦІАЛІСТИЧНА ІНТЕГРАЦІЯ — В ДІІ

БУДОВА ВЕЛИКОЇ ДРУЖБИ

1. ЗНАЙОМСТВО В НЕБІ

Механік витер помашени руки і підійшов до пілота. Осць зроблено потрібний запис у журналі, всі зайняли свої місця. Вертоліт упевнено й легко відірвався від землі, взявши курс на північний схід. Уже не перший день жителі Івано-Франківщини, Тернопільщини і Хмельницької області бачать над своїми дворами зеленуватого кольору гвинтокрилу машину. Несе вона відповідальну службу — тримає оперативний зв'язок між будівниками прикарпатської ділянки.

Іноді не все вдається передбачити планами: природа неохоче підкоряється першопрохідцям, ставить всілякі перешкоди. На одному з прольотів, який здавався нескладним і рівнинним, шлях колективу трубокладачів, очолюваному Іваном Калачем, заступили ґрунтові води. Вони не давали йти далі. Про це терміново повідомили в управління. Група спеціалістів, яка прилетіла вертольотом, прийняла потрібне інженерне рішення. Виграли дорогий час, уникнули простоїв людей і техніки.

— Випадки подання саме такої допомоги не поодинокі, — розповідає один з моїх супутників, начальник відділу по лінійній частині івано-франківської дирекції об'єднання «Союзінтергазпром»

В. О. Бухаров. — Багато робіт проводиться в складних умовах, на неосвоєних площах. Траса прокладається з таким розрахунком, щоб зберегти народні багатства — родючі землі, пасовища. Здебільшого вона обходить населені пункти, міста, магістральні шляхи. Все це вимагає ретельного вивчення обстановки на місцях. От і доводиться сідати на берегах річок, «зависати» над будмайданчиками.

Немов на підтвердження цих слів на обрії з'явилася довга блакитна змія. За обрисами пізнаємо Дністер. Правда, цього разу приземлятися не довелося. Уважно подивившись униз, Валерій Олександрович говорить:

— Тут траса «переступає» через ріку.

Сказав просто, буденно. Але нам тепер було зрозуміло, скільки за цими словами напруженої праці і неспокою.

2. ЗУСТРІЧ НА ЗЕМЛІ

На вулиці Московській в Івано-Франківську з'явилася табличка з написом: «Будівельна ділянка Угорської Народної Республіки». Тут посланці братньої країни почали споруджувати багатопверховий великопанельний житловий будинок. Це лише один з об'єктів, що їх споруджують спеціалісти УНР на закріпленому за ними від-

різку траси. Крім трьох потужних компресорних станцій, угорські друзі спорудять цілий ряд будинків, виробничих та інших об'єктів для експлуатаційників магістралі.

Особливо помітне поєднання панує тепер на шосе Івано-Франківськ — Богородчани. Повз шляхові дороговкази з латинською літерою «Н» поспішають з Угорщини автомобілі, навантажені металевими, азбестовими конструкціями та іншими матеріалами.

Богородчани стали важливим опорним пунктом газопроводу. У свою чергу, велика інтернаціональна будова змінює обличчя цього селища міського типу. В його межах уже з'явився новий житловий масив. У сучасних будинках повним ходом ведуться опоряджувальні роботи. Поруч дедалі виразніше вимальовуються контури будинків школи на 960 місць і дитячого садка. Їх закладка вилялась у хвилююче свято радянсько-угорської дружби.

З висоти пташиного польоту школа нагадує вже знайому літеру «Н».

— У цьому є своя символіка, — пояснює парторг ЦК УСРП на будівництві газопроводу Янош Льюренц. — А вже літера «Н» стоїть на початку назви нашої республіки угорською мовою.

Янош Льюренц, як і багато інших угорських спеціалістів, добре говорить російською мовою. І не дивно: більшість їхнього часу закінчили радянські вузи. Але і тепер це навчання триває. Шефство над друзями з Угорщини взяли вчені Івано-Франківського інституту нафти і газу. Його викладачі охоче знайомлять будівельників з останніми досягненнями науки і техніки у справі прокладання трубопроводів, видобування, транспортування і переробки паливних продуктів. Набуті знання спеціалісти з УНР застосовують безпосередньо на практиці.

— Газопровід «Оренбург — Західний кордон СРСР» має для нас особливе значення ще й тому, — включається в розмову генеральний директор будівництва від УНР Йозеф Плачко, — що це наша перша ударна молодіжна будова. Кращим з кращих було надано право приїхати сюди.

Ось, наприклад, бригада Пала Сабо. Прибула в Богородчани в повному складі прямо з шахти. З шістнадцяти її членів дев'ять — комуністи. Працюючи за тижневим графіком, хлопці виконують виробничі норми на 120—130 процентів. Серед тридцяти трудових колективів співвітчизників вони борються за звання бригади соціалістичної праці. Багато будівельників підписали договори на соціалістичне змагання із своїми радянськими колегами.

Г. ПІДЛІСНИЙ.

Івано-Франківська область.

ВETERАНИ АНСАМБЛЮ

Коли вони виходять на сцену Запорізького будинку культури глухих — переповнений зал оживає, вибухаючи оплесками. Іскристий, запальний танець у майстерному виконанні П. М. Раковича та І. Д. Стомаченко зачаровує всіх.

Павло Миколайович та Ірина Дмитрівна — ветерани Народного ганцювального ансамблю «Славутич». П. М. Ракович нещодавно відзначив дві знаменні в своєму житті дати — 15 років роботи на автозаводі «Комунар» і чверть віку участі в художній самодіяльності.

І. Д. Стомаченко, як і П. М. Ракович, — ударник комуністичної праці. Тому й не дивно, що вони з великим задоволенням, мобілізуючи всю майстерність і вміння, виступають на вечорах трудової слави в обласному культзакладі.

Не одну радісну хвилину подарували самодіяльні аматори глядачам. Вони завжди в творчому пошуку, завжди відточують свою

майстерність, щоб принести радість людям.

С. МОРДУШЕНКО.

На знімку: І. Д. Стомаченко та П. М. Ракович на сцені.

Фото О. БІЛОНІЖКА. м. Запоріжжя.

Нам повідомляють

НА ВЕЧІРНІЙ ВОГНИК

Вечоріє. Грає вогнями Будинок культури і на його порозі з'являються все нові й нові гості. Радо зустрічає їх ведуча сьогоднішнього «Голубого вогника» Тамара Федорівна Мацак.

На сцену виходить друга ведуча Людмила Злобіна і розпочинається програма вечора. Один за одним проходять перед глядачами співаки, декламатори, танцюристи. А ось з'явилися дійові особи сатиричної п'єси «Шабашники».

Так було 11 грудня в Слов'ян-

ському будинку культури, де разом з робітниками Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» та компактних груп відбувся «Голубий вогник», присвячений передовикам праці. Ще довго не змовкали того вечора сміх, жарти.

Після тривалої перерви Слов'янський будинок культури налагоджує свою роботу.

Т. НАВРОЦЬКА,
студентка Слов'янського
педінституту.

Донецька обл.

ЗА СКЛЯНКОЮ ЧАЮ

Цікаво пройшов у м. Ворошиловграді «Голубий вогник» для ветеранів праці та пенсіонерів. На цю зустріч з Станично-Луганського району приїхав коваль радгоспу «Талівський» Іван Миколайович Сліпченко — він же голова райвідділу УТОГ на громадських засадах.

За склянкою чаю у теплій обстановці відбулася дружня розмова. Людмила Григорівна Мосцова, голова Ворошиловградського міськвідділу УТОГ, розповіла про допомогу пенсіонерам. Одним було надано матеріальну допомогу, іншим — виділено безкоштовні путівки до санаторіїв і будинків відпочинку. Так, М. І. Голованенко побував у санаторії «Дружба», М. І. Бабенко відпочив у «Сосновому бору», І. І. Шумко влашту-

вали до будинку пристарілих у м. Попасній та інше.

Потім І. М. Сліпченко поділився досвідом роботи з членами Товариства в Станично-Луганському районі.

Домогосподарка Катерина Федорівна Кошова з Лутугинського району подякувала за запрошення на зустріч. Пенсіонерка К. С. Воробйова згадала роки своєї роботи на учбово-виробничому комбінаті і участь в драмгуртку.

На закінчення культмасовик Любов Олексіївна Мелейко організувала ігри. Валентина Волченкова та Ніна Голованенко співали пісень.

Відпочинок вийшов змістовним і цікавим.

Ф. ЧАБАНОВА.

Є ПЕРШЕ МІСЦЕ

Кожного року в нашому місті проводиться огляд-конкурс наочної агітації по пропаганді фізичної культури та спорту. Щоразу в ньому бере активну участь об'єднаний колектив ДСТ «Спартак» Будинку культури УТОГ Харківської обласної спортивної федерації глухих.

На конкурс, що проходив у три тури, було представлено кілька номерів стінної газети

«Спортивне життя» та ілюстрований додаток до неї — «Спорт в об'єктиві», фотоальбоми про підготовку та здачу глухими спортсменами комплексу ГПО, оголошення, «Блискавки» та інше.

Краща наочність в усіх трьох турах зайняла перше місце, а колектив глухих нагороджено Почесною грамотою.

П. ЗАДНІПРОВСЬКИЙ.
м. Харків.

А КОНЦЕРТУ НЕ БУЛО...

У місті Олександрії Кіровоградської області відбувся зліт передовиків виробництва. Сюди прибули гості з Новопразького та Світловодського районів. З великою увагою прослухали учасники зліту лекцію, ознайомилися з основними положеннями промови Генерального секретаря Л. І. Брежнева на жовтневому Пленумі ЦК КПРС.

Про роботу Х з'їзду УТОГ розповів його делегат Л. К. Овчаренко.

Наприкінці зліту учасники переглянули художній фільм «Будинок, в якому ти живеш».

На жаль, працівники Кіровоградського будинку культури не дотримали свого слова. Запланованого концерту так і не було, незважаючи на те, що олександрійці пообіцяли привезти артистів автобусом на виступ і відвезти назад.

О. МАРКОВА.

м. Олександрія,
Кіровоградської обл.

МЕТАМОРФОЗИ ЖОРЖА СКИБИ

Мабуть, правду такі казали колись: «Не родись красним, а родись щасним!» Це — ніби на задоволення про Жоржа Скибу складено: не обійшла матінка-природа хлопця ні здоров'ям, ні силою, ні красою; глузду з макітру відсилає йому, не менш, а от не везе в житті, хоч гвалт кричи...

Ще з шкільної лави Жоржко хотілось, щоб на нього всі звертали увагу, хотілось бути не просто Жоржо, а чимось значно більшим, визначнішим, показним, коротше кажучи, — любив Жора славу. Що ж, любити щось чи когось нікому з нас не заборонено. Тільки, щоб добитись чогось — піднатужитись треба. Натужуватись та натруджуватись не дуже до смаку було учневі Скибі: не успіхами в навчанні Жора вирішив здобути собі популярність, а вибрав оригінальний спосіб — став іменувати себе на французький лад — Жоржем. Та це чомусь не принесло визнання, бо товариші уперто продовжували його звати «Жорка рудий» — рудим був, рудим і закінчився.

Не біда, що у полі лобода — потівав себе Жорка, коли одержав «2». Не всім же у професорі йти. Тепер он люди на полях чи заводах «Золоті Зірки» героїв хватають тоді, як професори все життя в товстих книжечках порпаються, а ледве спроможуться десь аж під старість на «Знак Пошани»...

Та, як виявилось, на виробничстві «Зірки» чогось не дуже квапляться сміятись у розширеній імені. Замість того, щоб одразу послати Жоржа зривати зорі героя, йому дали в руки простий рубанок і сказали: «Вчися стругати».

Стругати рубанком у вік автоматично не буду, — заявив він. Краще ставте мене на найдосконаліший верстат — зразу буду по дві норми виконувати. Робота ж проста: подавай лише заготовки, і я покажу, як Жорж Скиба вміє працювати!

— Що ж, спробуй, — пішли Жорі назустріч, — працюй, дерзай!

І почав Жора «вквалувати». «Вквалує» та на Дошку Пошани поглядає: чи скоро вже випнуть туди його. Та не було там Скиби і немає, зате «Тривожна блискавка» щодня аж захлипається: «Скиба сьогодні перевершив свій рекорд — дав аж 60 процентів браку!!!» От тобі і маєш!.. Жорж чекав на нагороди та похвалу, а тут

премію доводиться з власної кишені викладати — «підстригли» його прогресивку за брак!

Після цього «Зірка» героя стала здаватися Жоржеві не такою вже ді блискучою: для чого старатись, працювати до «сьомого поту», коли можна знайти інший спосіб відзначитись? І знайшов.

Після полумки, споживши немало сто грамів «веселухи», Жорж уявив, ніби земля — це велетенський корабель, який прокладає собі курс серед бурхливих хвиль моря-океану, а він, Жорж Скиба, — капітан, якому всі бурі-перепони ніпочім: встала, наприклад, перед кораблем велетенська льодяна скеля — вітрина магазину і він вирішив розбити, розтрощити її, що й зробив. Та від сильного удару схилився корабель, а «мужний» капітан, впустив штурвал, полетів у прірву...

гумореска

Прийшов до тьми ' другого дня у витверезнику. І засяяв над Скибою ореол слави. Для «вшанування героя» весь колектив віддав всі свої справи і зібрався «на урочисті збори», щоб гідно оцінити «подвиг уславленого капітана». Ой, не дешеві ж ви, «подвиги» — довелось Жоржеві розкошелитись: за обслуговування у витверезнику — 15 карбованців, за розбиту вітрину — працювати три місяці за півзарплати, за односторонню відпустку за «власним бажанням» — місячну прогресивку, за піднесення власних інтересів над інтересами колективу — прощавай тринадцята зарплата!

Після цього Жорж побачив світ у реальному світі — зрозумів, що він не мільярдер, такі видатки на «славу» йому не по кишені.

Проте Скиба не з тих, що опускають руки. За трудовими буднями і клопотами товариші й не згадалися, як у Жоржа виросла довжелазна грива аж до пояса і руда цапна борідка, яку Жорж поважно поглажував вишуканим «професорським» рухом і гордо поглядав на всіх — куди, мовляв, вам до мене!

Та яке було його здивування й обурення, коли всі, замість того, щоб схилити голову перед «самобутім» індивідом, почали обстрілювати його глумливими по-

смішками. Навіть «рідні брати по гривах» і ті зубоскалять, натякуючи на червоні, мов язички полум'я, патли: «Жорж, бережись, сорочка твоя горить!». А той схида — Петро Кондратюк не забарився і з прізвиськом — «Жорцан» приліпив.

— Який же він цап? Справжній цап собі ціну знає і йому на роги не попадаєся! — заперечив Вітька Золотар. — Жорж скоріш просто цапок — у нього тільки й того, що борідка, та й то рідка!

Так і пішло: «Жорка-цапок».

Та це бічного. Чи варто звертати увагу на різних заздрісників та обмежених нездар? Ні, це нижче гідності Жоржа Скиби! Але вчора таки вразило Жоржа — і в самісінке серце: Неля Скрипник на пропозицію заскочити до ресторану — здвинула плечиками, зіщулила напінні повіки, підняла вищипані брівоньки і кинула зневажливо:

— Спершу кишені полатай, бо всі твої мідяки порозсипаються поки до ресторану дійдеш!

Жорж аж рвонувся, та тільки й спромігся на те, щоб протягнути ущіпливо:

— Па-ня-но, вас більше приваблює промійнь посивілих скронь Петра Івановича!

Неля в кишеню за словом не лізе ніколи.

— Сивина у Петра Івановича — то ознака розуму, а твоя борідка — цапина, підтверджує його відсутність!

— Ну, це вже занадто! Ця манірниця, в якій в голові лише модні ганчірки, ця манекенша, що не гребує упаданнями «діда» — їхнього 45-річного начальника цеху лише з-за його службового становища та «Жигулів» — багато собі дозволяє. Він, Жорж Скиба, веде, на що він здатний!

А ви що думаєте? Жорж, чи краще наш Жора, ще не пропащий чоловік: він увесь час шукає себе, а хто шукає, той рано чи пізно натрапить на правильну дорогу, стане чесно, самовіддано трудитись на благо нашої Вітчизни, стане високоосвіченою, культурною людиною. І тоді автору цієї гуморески доведеться відтиснути перо, щоб скласти гідну оду на честь славних трудових досягнень Георгія Михайловича Скиби.

Василь МИКОЛАЄВСЬКИЙ.
м. Ровно.

В ГОСТЯХ У СЕМИ МУЗ

МАЙСТРИ «УКРАЇНСЬКОГО ПАЛЕХА»

Казковою жар-птицею проноситься у фіолетовому космічному просторі корабель з червоною зіркою на борту. Навіть не віриться, що ця напрочуд гарна художня композиція виконана тими ж засобами, якими в давнину розписували лубкові картини, стіни хат, начиння. Одне з найдавніших мистецтв народної творчості — декоративний розпис — відроджено в українському селі Троїцьке Одеської області.

Роботи місцевих майстрів представлені майже в двадцяти музеях нашої країни. З успіхом експонувалися вони на виставках у Болгарії, НДР, Польщі, Чехословаччині, Японії.

Фантазія художників відтворює сюжети «Слова о полку Ігоревім» і народних сказань про російських богатирів, воскрешає героїв «Енеїди» і «Сорочинського ярмарку», розповідає про знаменні події сучасності. Образна умовність розписів вражає уяву. Їй віриш, як віриш умовності балету, симфонічної музики. Роботи троїцьких живописців чимось нагадують твори майстрів Палеха, Хохломи. І водночас вони оригінальні й самобутні. У мажорних, сонячних химерних орнаментах — буяння барв, палка уява, биття думки авторів.

Для розвитку мистецтва декоративного розпису в селі створено всі умови. Тут споруджено Будинок народної творчості. В ньому є живописна майстерня, студія образотворчого мистецтва і фольклору, які об'єднують понад 100 колгоспників. Керує заняттями умільців їх односельчанин, заслужений майстер народної творчості Української РСР Р. М. Палецький.

Багато з того, що народжується в майстернях, дістало путівку в життя. Барвисті розписи Троїцького прикрашають житла і громадські будинки, керамічний посуд і одяг, плакати і сувенірні листівки.

(РАТАУ).

Працівники будинку відпочинку «Сосновий бір» беруть активну участь у роботі гуртків художньої самодіяльності. Підготовлені ними концертні програми користуються великим успіхом серед відпочиваючих «Соснового бору».

На знімку: «Циганський танець» у виконанні Г. В. Лисиці.

Фото П. МІНЬКА.

Редактор П. БУЛАТОВ.